

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1'50
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

PANORAMA MANRESÀ.

Tenen cases de jesuitas,
tenen convents de frarots

y ara, ab la plasa de toros,
¡ves qui 'ls hi farà la pols!

CRÓNICA.

ESpanya es la nació més rica de la terra. Si 's fican la ma á la butxaca y no s' hi troban una malla, no 'n fassan cas, no per aixó deixarà de ser Espanya la nació més acaudalada.
¿Saben qui ha fet aquest descobriment? Un periódich conservador. Lo racioni

de tal periódich no pot ser més senzill y terminant: «Si s' irregularisan cantitats desde fa tants anys, y á pesar de aixó 'l Tresor viu y aném tirant, es proba evident que hi ha de qué *eehar mano*, y no som tant pobres com molts suposan. Viure en situació nor al com altres pobles no t' cap merit: lo digne d' elogi es que una nació visca y prosperi com ho fa Espanya, veyentse continuamente saquejada.»
No hi dongan voltas: la nació més rica no es la que t' més quartos, sinó la que t' més lladres: la bota més

olena es la que vessa y la lógica més convenient, la lógica parda.

Las irregularitats bellugan per tot arréu, com un aixám de sangoneras qu' esperan saciarse per despendres de la carn de la nació. Pero las sangoneras de las irregularitats burocráticas xuclan, s' inflan y no cauhen may.

Ara sembla que ha comensat una campanya en favor de la moralitat administrativa; pero la campanya s' ha iniciat á Cuba. De manera que en materia de moralitat la nació espanyola t' terras á la Habana.

Ja hi ha dos ó tres vistas presos, á pesar de que 'l mal no es tant qüestió de vista, com qüestió de boca. Per la boca mor' lo peix, no per la vista.

Crech que ab aixó, com ab tot, algunas dotzenas de xanguets cauran á la xarxa, y mentrestant los tiburóns se destrossarán ab un cop de qua y se 'n aniran mar endins campant pels seus respectes.

Al graner descuidat hi van formigas y aucells: á las formiguetas que s' arrastran penosamente ab lo peu se 's esclafa: los aucells pegan volada y s' escapuleixen sempre. Aixó vol dir que 'ls que roban quatre quartos van á presidi, mentres que 'ls que roban quatre milions van ab cotxe.

Aixó de las irregularitats ha donat péu perque 's digués que 'l govern de D. Práxedes no pot deixar lo poder fins haver realisat una campanya eficas que acabi ab todas las immoralitats.

Se deya fins ara que 'n Sagasta no cauria del poder fins haver plantejar tot lo programa de reformas, en vista de lo qual y de la pressa que s' hi dona, creya tothom que teniam Sagasta fins á últims del sigle vinent. Pero si ademés de plantejar las reformas ha de posar terme á los immoralitats, b' podem assegurar que tenim Sagasta fins al dia del Judici á las quatre de la tarde.

Algun maliciós relacionant aixó de que t' de haverhi Sagasta mentres hi haja immoralitats, diu que en conseqüencia hi haurá immoralitats mentres hi haja Sagasta.

Y creguin que 'n tenim per temps. Quan se trobava á Madrid feya la *siesta*; avuy á Sant Sebastia s' hi gronxa qu' es un gust, aspirant las brisas frescas del Cantábrich, y d' allí no l' arrenca ningú.

—Váisen á Madrid, D. Práxedes, li diuhen. miri que allí 'ls ministres no s' entenen.

—No m' amohinin.
—Miri que hi ha hagut barallas... en Moret está cremat y en Leon y Castillo estarrufa las melenas.

—Dich que no m' amohinin.
—En Balaguer no sab per quins mars navega... En Cassola no sab per quin cap girarse... Aixó es un desori complert. ¿No l' hi sembla, D. Práxedes?

En Sagasta diu que si ab lo cap.
—¡Ay gracias á Déul... Es á dir que al últim compren que la séva presencia á Madrid es indispensable? Nou moviment afirmatiu de D. Práxedes.

—¿Quán marxa D. Práxedes?
Un altre cop de cap... y un altre... y un altre seguit de un petit ronch.

Lo venerable president del Consell de Ministres està fent una bacayna.

Mentres en lo camp monàrquic segueixen las cosas aquest rumbo deliciós, acaba de realitzar-se un fet important en lo camp republicà. D. Francisco Pi y Margall, després de tant temps de silenci, ha deixat sentir la seva veu autorisada.

Ab motiu de la ruptura de la coalició entre 'ls federals y 'ls zorrillistas, ha publicat un notable manifest que té la claretat del cristall, la concisió de la rahó y l'energia del convenciment.

En quan á la ruptura de la coalició, la preveya tothom. No es fàcil que 'ls elements polítics pugan entendre's quan caminan envers un objectiu diferent y pensan anarhi per medis diversos. Tots los esforços han resultat inútils per sostenir-la.

Lo manifest del Sr. Pi es notable perque no expressa ombra de rencor, ni de ressentiment, contra 'ls zorrillistas. Ja es hora de que tots los republicans, conformes ó no ab las doctrinas, sapiguem tractarnos com á germans que s' aprecian.

La part més important del manifest es la crítica que fa de la monarquia. Es impossible dir més ab menos paraulas. Hi ha datos que per si sols cridan «¡Viva la República!»

«En lo primer pressupost de la restauració, quan encare rugia la guerra á Cuba y á la Peninsula, pujavan los gastos, inclosos los extraordinaris, á 656 milions de pessetas; en los pressupostos actuals, després de deu anys de pau y d' ordre puján á 856 milions.»

Aquests son los fruits de la restauració.

Lo Sr. Pi y Margall creu que la primera y principal missió de la República consisteix en moralisar al país y regularisar l' administració pública. Sense això la República seria una monarquia disfressada. Estem enterament conformes.

Sosté ademés, com no pot menos, lo sistema federatiu; pero del pacte no'n parla. Una utopia menos. Abomina de las conspiracions militars, ab lo qual estarán d' acort los verdaders republicans, y espera que algun dia se concertarán los esforços de la gran familia republicana.

Podria ser. Despullémnos de utopias y prevencions: acceptem l' unitat de objete y de procediments: sacrificuém, si es precis l' amor propi en aras del objete que á tots nos guia, y ab quinze dias de unitat, caminarem més que ab quinze anys de dissentiments y de discordias.

P. K.

LA CRISIS OBRERA.

GRACIAS á la paternal protecció que l' actual govern dispensa á las classes productoras, la situació dels treballadors, especialment á Catalunya, va sent de dia en dia més angustiosa y aflitiva.

Las noticias que rebém de diferents localitats de las quatre provincias catalanas son verdaderament aterradoras.

No fa molt temps la CAMPANA va tenir la trista satisfacció de publicar lo número inmens de treballadors en vaga que hi ha en varias poblacions fabrils de Catalunya.

Semblava que ja no 's podia estar pitjor, perque aquells datos acusavan un grau de postració casi inconcebible; pero no ha sigut aixís.

En pocas semanas la situació s' ha agravat de tal manera, que de continuar empitjorantse una mica més, no sabem quin serà l' destino dels treballadors catalans.

De Tarrassa 'ns diuen qu' es molt probable que dintre de poch las fabricas d' aquella localitat no funcionin sino tres dias cada semana. Los magatzems están plens de géneros, las vendas son pocas y las perspectives mercantils van tornantse cada dia més negres.

Entre tant lo govern pren banys á San Sebastian, y 'ls pares de la patria 's distreuen de la calor passejant pel extranjer ó dedicantse á la cassa.

¡Quins governs! ¡quin pares! ¡quina patria!

LO VIATJE DE D. CARLOS.

S' embarca en lo vapor *Piula*, davant d' un públich que 'l xiula.

Pel camí, varias onadas li tiran escupnadas.

Fins lo fum que fa 'l vaixell tot se tira cap á n' ell.

Arriba á América, salta y al respecte se li falta.

Tots los pillets del Perú lo volen tractar de tu.

Saluda ab frases galanas á las donas peruanas.

TORNANT DE LOURDES.

Burro va marxarhi, burro n' ha tornat; la butxaca vuyda y 'l clatell... poblát.

Mes las donas lo rebutxan y ni menos se 'l escuchan. Fins alguna de més brava li dona un xasco que 'l clava. Comprenent ell la indirecta, fuig cap á Chile tot recte.

Desembarca, y si 's descuyda se queda ab la closca vuyda.

Perque á pedradas y á crits li tapan los esperits.

Don Carlos agafa pò y aviat toca pirandó.

S' encamina á Buenos-Ayres, hont de vivas no'n sent gayres.

En cambi veu un gran vol de tronxos, que tapa 'l sol.

Los tres gats que l' acompanyan ja ni menos se'n extranyan.

Perque ja están avesats á ser per tot obsequiats.

Don Carlos, que no entén res, queda molt y molt sorprès.

Y no pot menos de di:

—¿Per qué m' han de rebre així?—

Al últim, per no cansarse, determina reembarcarse.

Ab bon temps y vent en popa, torna 'l Terso cap á Europa.

Ara diu que, en arribant, farà propaganda en gran.

Y hasta vindrá á aquesta terra, tal vegada, á moure'ns guerra.

Molts voldrían que ho probés y que, en efecte, vingués.

No crech que aquí, de segú, li tirés pas res ningú.

Ell fora 'l que, si venia, tiraria... d' un tranvia.

C. GUMÁ.

o guanyem per sustos. ¿Saben lo que ha descubert últimament lo govern?

Una associació pel estil de la *Mano negra*, qu' estava disposada per fer volar la meytat d' Espanya á la primera ocasió.

Ja ho veuen; aquest govern ho descubreix tot, ¡tot!

Menos la manera de governar bè.

¿No compren, senyor Sagasta, que 'l país, per experiencia, sab que aquests descubriments no son més que una brometa?

L' ajuntament de Barcelona tracta de fer construir una escala d' honor á dins de ca la ciutat.

¡L' honor per las escalas!

Quan te vejin plantat en semblant puesto, molts dirán:—¡Ay, honor, cómo te han puesto!

A causa d' una repentina indisposició del encarregat de la correspondencia, no contestem avuy las cartas rebudas.

Preguem als nostres lectors que 'ns dispensin aquesta falta involuntaria, que serà subsanada en lo próxim número.

Sembla que 'l dia hu d' Octubre 's verificará 'l primer consell de ministres de la temporada.

¿Per qué no esperan á reunir-se 'l dia hu de Novembre?

Cap día tan apropiat per barallarse com la festa de las castanyas.

¿Saben aquell projecte que 'ls alemanys tenian, de fundar un banch pera monopolisar lo negoci del alcohol?

Pues ha mort avants de neixe.

Aquí veurán si 'l tal alcohol es venenós.

Fins mata 'ls banchs que 's posan á remenarlo.

Ara si que 'n Romero Robledo 's quedarà ben divertit.

En Cánovas no 'l vol ni regalat.

En López Dominguez fa treballs per despéndres d' ell.

¡Ay, don Paco, don Paco! ¿Aont anirá quan se veji sol?

¿Sab qué pot fer si al fi li vé aquest dia?

Contractarse de clown ab l' Alegria.

Ab la trassa que té en fer salts mortals, fora 'l rey deis pallassos actuals.

Lo pot de la confitura, l' obra de C. Gumá que anunciavan en lo numero passat, ja s' ha posat en venda. Sent l' autor un company de redacció, no podem elogiar lo llibre; per xó 'ns limitem á participarlos que *Lo pot de la confitura* val dos ralets y que á can López no s' entenen de feyna despatxant exemplars.

Parlant de l' explosió de dinamita que va haverhi l' any passat en lo Foment de la Producció espanyola, conta 'l *Barcelonés* que va incoarse causa criminal, que hi havia á la presó quaranta detinguts y que quan ja 's comensava á trobar lo fil de la troca, lo jutge va ser trasladat ab ascens y posats en llibertat los presos.

¿Qui governava l' any passat? En Sagasta.

¿Y aquest any qui governa? En Sagasta.

¿A qui defensa 'l *Barcelonés*? A n' en Sagasta.

En Sagasta gratanise la barba:—Pues mire V., no lo parece.

Segons *La Correspondencia d' Espanya* tenim Sagasta fins á l' any 1889.

Digui *Sra. Correspondencia*: ¿Y fins á quant tenim Espanya?

Presumen los polítics més llestos que avants de obrirse las Còrts, hi haurá una petita modificació ministerial. Las victimas senyaladas son en Balaguer y en Leon y Castillo. En Sagasta tracta de presservarlos contra 'ls atachs de las oposicions.

Bèn fet. Las figuretas de pessebre al armari. Aixís no hi ha perill de que s' esquerdin.

Los diputats que representan lo partit democrata-socialista en lo Parlament alemany han acordat reunir-se en pais extranjer, per falta de seguretat en lo propi.

Aprenquin ab aquest exemple, 'ls cap-padres del partit socialista espanyol, que predican que 'ls obrers no han de pendre part en la política.

A Alemania no hi ha llibertat y la predicació de certas ideas es un perill pel qui las exposa.

La llibertat es á las ideas lo que l' ayre als pulmons, y la llibertat no 's conquista ni s' assegura sino fent política.

Alemania va menjarse l' Alsacia y la Lorena á l' any 70, y després de disset anys aquesta es l' hora en qu' encara no ha pogut digirirlas. Y aixó que ningú negarà que la patria de 'n Bismarck té molt bonas tragaderas.

Pero l' Alsacia y la Lorena son dos bossins molt durs de rosegat, y Alemania exasperada persegueix sense compassió todas las manifestacions qu' en aquelles terras li fan olor de francesas, ab lo qual no fa més que augmentar la resistencia dels alsacians y 'ls loresenos.

Terrible desafio de lo petit contra lo gros, de dos

formigas contra un elefant! Y ja veurán com després la victoria sera per las formigas.

En Bismarck s' ha fet pesar y resulta que fa 207 lliuras.

No arriba á las vuit arrobas, y no obstant, per Alemania especialment y per Europa en general, pesa la mar de toneladas.

He tingut ocasió de véure uns sobres de carta, qu' en la banda del darrera y entre mitj de uns rasgueigs més recargolats que renech de carreter, duhen los següents lemas. «Ave Maria Purissima. Sin pecado concebida.» «Alabado sea Dios» y «Guerra á la blasfemia.»

Al mitj hi ha 'l nom de Maria rodejat de una guirnalda que té la forma de tortell.

Los cita's sobres procedeixen de la Imprenta Mariana de Lleyda

Los neos son aixís: ells no inventarán la pólvora; pero per fer tonterias... deixéulos anar.

Varios meljes aconsellan al emperador del Brasil que si vol conservar la salut se quedi á Europa, abstinentse de tornar al seu país.

Sembla que D. Pere 's decidirá á seguir los consells de la ciencia.

Podria fer una cosa.

Coneix tothom á un xitxarell molt aficionat á portar corona al cap, y al qual los negocis li marxen destestament. Nos referim á D. Fernando de Coburgo, rey de Bulgaria in *partibus infidelium*.

Ara be ¿ho podrian ell y D. Pere fer un cambi de coronas?

D. Fernando al Brasil; D. Pere á Bulgaria; y si tant malament se trobava, las grans potencias s' encarregarían d' enviarlo á pendre 'ls aires.

En vista de lo molt que ha cridat l' atenció pública lo célebre assumpto Prázzini, LA CAMPANA, á fi de satisfer la curiositat dels seus lectors, publicará en lo próxim número un magnífich grabat que figura l' acte de la execució, á més del retrato del criminal y 'l de las tres víctims.

Avis.—Si hi ha algú que posseheixi 'l número 759 de LA CAMPANA y vulga véndre'ssel, que passi per aquesta administració y si li pagarà á bon preu.

A FRANSA.

or lo qu' es francés ha de ser simpá-tich á Espanya.

Fransa, diguin lo que vulguin, es la mare de la democracia europea, y 'l dia que la mare sufreixi jay dels seus fills!

Per xó todas las nacions demócratas segueixen ab visible interés lo curs del ensaig de movilitació que en los actuals moments, está realisant un cos d' exercit en la vehina república. No som partidaris, per sistema, de la guerra. Creyém que á últims del sigle dinou es un verdader anacronisme confiar á las armas la *discussió* dels conflictes entre nacions.

Pero la brutalitat dels fets no admet teorías nobles y filantrópicas, y mentres a Europa hi haja un *pinxo* d' alta alcurnia que tracti de imposar á tothom la seva ley, tots los pobles amants de la seva llibertat é independencia haurán de prescindir de ciertas consideracions y recordar que «la forsa no 's repeleix sinó ab la forsa.»

Fransa ha demostrat una vegada més lo poder irresistible de la seva organizació y la gran forsa vital que circula per sas venas.

Lo sacrifici que ha fet movilitant un cos d' exercit es gran; pero l' éxit ha superat todas las sevas esperansas, y avuy lo poble francés sab positivament lo que pot y lo que no pot fer.

Detall per detall, punt per punt, lo plan trassat pel ministre de la guerra s' ha complert ab la precisió matemática y ab la rapides, tan necessarias en assumptos d' aquesta naturalesa.

Los alemanys van comensar per pendres l' ensaig de movilitació com una broma, ocupantse 'n ab cert aire de compassó.

Després se 'l han anat mirant ab una mica més de serietat, y avuy, veuent l' éxit que ha obtingut, la serietat s' ha tornat sosobra y la compassió s' ha convertit en rezel.

Bon síntoma: la cara de 'n Bismarck es lo termómetro polítich d' Europa:

¿Lo canceller está content?

Mal per nosaltres

¿Lo senyor Bismarck se posa serio y neguitós?

Pues á alegrarnos.

Per xó avuy nosaltres estém satisfets y enviém á Fransa la més entusiasta felicitació.

¡Sursum corda!

FANTÁSTICH.

¿En que se semblan los músichs y 'ls diplomátichs?

—En que escriuhen *notas*.

¿En qué se semblan Fernando de Coburgo y una bufarra?

—En que están pendants d' un fil.

¿Y 'l monument de 'n Güell y Ferrer y l' infinit?

—En que no s' acaba may.

¿Y la Rambla dels Estudis y la Exposició del Parque?

—En que hi ha gabias.

¿Y 'ls bomberos y 'ls mestres d' estudi?

—En que may cobran.

¿Y en Rius y Taulet y 'ls confiters?

—En que fa molts bolados.

¿Y un torero y la qüestió dels tarugos?

—En que porta qua.

¿Y Barcelona y una fonda bèn plena?

—En que no té un quarto disponible.

¿Y las máquinas y certs empleats?

—En que 'ls unlan.

¿Y la cara de 'n Moyano y 'l porvenir d' Espanya?

—En que es molt negre.

¿Y certas autoritats y 'ls pescadors bunyols?

—En que no saben lo que 's pescan.

¿Y 'l nostre alcalde y 'l poble espanyol?

—En que está carregat de creus.

DIUHEN...

Diuhén que 'l senyor Moret, en la excursió feta á Fransa, s' ha emportat las simpatias de las senyoras gabatxas.

Diuhén que 'n Martos ha escrit varias cartas á en Sagasta, jurantli que ni que 'l mati del seu costat no 's separa.

Diuhén que 's van enredant los assumptos de l' Habana, y que ab l' ajuda de Déu... la gresca será molt llarga.

Diuhén que allá á Puerto-Rico no hi ha res del que 's parlava, y que 'l general Palacios no ha fet res més qu' una planxa.

Diuhén que 'l flamant Cassola, perduda aquí la jugada, se 'n va á Cuba per probar que no ha acabat las agallas.

Diuhén que un recaudador s' ha evaporat ab la caixa, deixant una carta hont diu que per ell no passin ansia.

Diuhén que en lo ministeri ja hi ha hagut varias barallas, y que alguns volen plegar y tornarse'n cap á casa.

Diuhén que al obrir las corts lo general Salamanca, farà un discurs tant violent que fins caurán las montanyas.

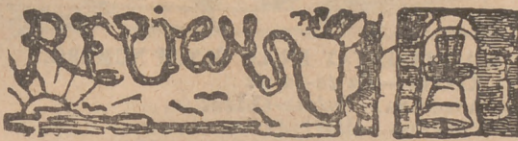
Diuhén que també en Calleja porta 'l seu pap plé de fardá, y que 'l dia que l' aboqui veurém cosas molt saladas.

Diuhén que 'ls senyors carlistas han tramut no sé quins pactes, y que 's troban disposats per comensá á fer desgracias.

En fi, diuhén tantas cosas tan estupendas, tan raras, que posan los pèls de punta y casi las sanchs se glassan.

Per lo que pugui tronar, no s' adormin á la palla; procurin fer testament y concertin una caixa.

C. GUMÁ.

AJA; ja s' ha incendiat un altre teatro. Aquesta vegada ha tocat la sort á Exeter (Inglaterra). Los morts s' elevan á una xifra espantosa, havent casi tots sucumbit per la mateixa causa, la de sempre: la falta de portas per sortir.

¿Y 'ls teatros de Barcelona, qué fan?

La qüestió dels alcoholos alemanys va enredantse. L' altre dia per poch es causa de que s' alteri l' ordre públich á Logronyo.

Ja ho véu, senyor Sagasta: no som solzament los catalans los qu' estém empipats ab lo veneno alemany, sinó 'ls paysans de vosté y tot.

Pero, es lo que vosté dirá:

—Jo no soch paysá de ningú: no tinch més patria que 'l presupuesto.

L' emperador Guillermo ha caygut.

No 's pensin del trono: ha caygut tot passejantse per la seva habitació.

De tots modos es un mal síntoma: sembla que la terra ja 'l crida.

La Fe, diari carlista de la Còrt, voldria que la república ja fos aquí.

¿Per qué? ¿per menjársela?

«No se hizo la miel para la boca... de La Fe.»

Llegeixo:

«Lo viatge del Sr. Moret á Paris no té cap importancia.»

¡Oh, ya, ya!

¿Per ventura ha fet may res que tingués importancia aquest home?

Los reformistas ja tenen un altre periódich.

¿Saben quin nom li han donat?

El Mediodía.

¿Que 'ls sembla? En tot se 'ls ha de coneixe la cassusa que traginan.

El Mediodía; com si diguessim, la hora de comer.

Lo Czar y l' emperador d' Alemania tractan de celebrar una entrevista.

Ja sè per qué

Per acordar junts lo que han de fer...

Y després fer cadascú lo que li dongui la real gana.

A Hungria tenen la costum de reunir concursos de donas guapas. A la mes hermosa li concedeixen un premi; a las que més s' hi acostan los hi concedeixen accésits; y la multitud admira y aclama á las distingidas.

¿Per qué aquí á Espanya no hem de pagar tribut á una costum tant seductora?

Ja sè qué 'm dirán: á Espanya las donas guapas abundan tant, que l' eleccio fora molt difícil sino imposible.

Pero aixis y tot hi hauria un medi: cambiar de sexes, y concedir recompensas als homes més hermosos.

Desde 'l moment n' hi ha quatre que s' estirarian los cabells per conseguirilas: en Canovas, en Sagasta, en Rius y Taulet y en Fonrodona.

Y en Tort y Martorell que sempre pescaria algun accésit, sino per guapo, per mono.

S' ha dit qu' en Salamanca venia á Barcelona decidit á desafiar á n' en Mañé y Flaquer.

«Digali que vinga que aquí l' esperem.»

¿No es veritat Sr. Mañé?

Perque si s' atrevis á enviarli 'l quant, D. Joan podria reunir un consell de periodistas, y aquests decidirian que 'l desafio es impossible. Escoltin, ¿no va reunir el un consell de generals pel mateix objecte, 'l dia que un periodista 'l desafiava?

Tant val la ploma com l' espasa; tant val l' espasa com la ploma.

La Porta otomana s' oposa resoltament á que don Fernando de Coburgo siga rey de Bulgaria.

Una porta que se li tanca.

¡Pobre xitxarell!

Las grans potencias li tiran la] porta otomana pèls bigotis.

S' ha instalat á Sant Boy un Centro católich, ahont s' hi donan vetlladas literarias amenisadas tot sovint ab jochs de mans molt divertits.

Parodiant un proverbí, podrán dir: «Jochs de mans, jochs de capellans.»

Refrans adobats:

«Cuba vella fa bon caldo.»

«Dels que irregularisan, alguns se 'n escapan.»

«Qui no vulga pòls, que no vaja al Hotel Europeo de la Granja.»

«De l' agulla al ou, del ou al sou, del sou al bou, del bou al ministeri.»

«Qui no té un sis té un as; qui no té un Martos, té un Alonso Martinez.»

«Més val ser empleat de bosch, que irregularisador de gabia.»

Ja han anat los pelegrins á Lourdes y no sols s' han divertit ells, sino que han divertit molt als francesos. Las mascaradas tenen aixó, son l' alegria dels que las fan y dels que las contemplan.

Un pelegrí va telegrafiar á un periódich carlista:

No mirar res del que passa,
gronxarse, anar de tiberi:
aquí tenen la gran feyna
del jefe del ministeri.

«Hem assistit a la Marxa de las Antorxas, que produhia un gran efecte. Hem presenciat alguns miracles.»

Pelegrins que anys endarrera corriau ab lo fusell, los miracles qu' héu de véure que me 'ls clavin al clatell.

A la tornada, lo tren dels pelegrins va crusarse ab un tren de reservistas que cooperavan al plan de reoviviliació decretat del govern francès.

Los pelegrins cantavan 'l *Ruca el infierno*; los reservistas entonavan *La Marsellesa*, quant tot de un plegat, un oficial de reservistas, encarantse ab los pelegrins, pregunta:

—Y donchs, mestres, ¿que ja no hi ha verges á España?

A aquesta pregunta va respondre un gran coro de riallas.

Una nena hermosa, elegant, simpática, rica y filla de un titol de Castilla ha fugit de casa seva ab un totero.

¡Olé! ¡Quín mete y saca!

A Sant Sebastian s' ha verificat una partida de pilota á benefici del Papa.

Com si Lleó XIII fos un cómic necessitat Y ara pregunto jo: ¿Qué t'è que veure la pilota ab la religió católica apostólica romana?

Si 'ls sentiments religiosos comensan á pendre aquest cami, no desconfio de véure una corrida de toros á benefici del diner de Sant Pere.

Los rectors posarán banderillas, los canones pizarán, los bisbes manejarán la espasa y la muleta.... y el famós cura de Santa Cruz donará la puntilla.

Los toros portarán los següents noms: 1.er Francmason.—2.º Liberal.—3.er Republicano.—4.º Civilizador.—5.º Victor Manuel.—6.º Garibaldi.

Nota: en la lidia no serán permesas més capas, que las capas pluvials.

En Salamanca per anar á Cuba demanava llibertat completa per procedir com li semblés convenient. Ara que no hi vá, ha demanat tres mesos de llicencia. Ja ho veuben: de la llibertat á la llicencia, no hi va més que la cessantia.

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Pa-ta-ca-da
2. ANAGRAMA.—Calaix-Caixal.
3. CONVERSA.—Mariano.
4. INTRÍNGULIS.—Independent.
5. GEROGLIFICH.—Per coral al mar.

XARADA.

D.ª Dos-tres-sis Quarta-cinch Hu-dos-tres.
Casa quarta-sis cinch-dos Hu-tres-dos.

TOTAL.

No havent las senyas trobat de la carta que aquí veus un empleat de correus lo plech clos m' ha retornat. Ara véu si t'è poch seny; es poble prop del Monseny.

MUDANSA.

¿Que las quías de total son per qui no tot ab res?... ¿Caborias de D. Marsal que á mi no 'm fan pas lo pés.

D. BARTRINA CUBINYÀ.

ANAGRAMA.

Un mal enquadernador á un llibre 'm posá total; mes com qu' encare era tot se va desfer... ¡qué animal!

J. RAMÓN Y COSTA.

TRENCA-CLOSCAS.

AL MAGATSEM DE 'N TANO ROCA.

Formar ab aquestas lletres lo nom de un poble de la provincia de Barcelona.

SALDONI DE VALLCARCA.

GEROGLIFICH.

Amich
NOTARI
III
TESTICHS
Amich

ROMÀ E-P NAT.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 22.